

og burde følgerig ikke have afgivet Stemme. Fremdeles erklærer Fyrbøder J. Jensen, der ifølge Valglisten ikke ses at have afgivet Stemme, at han har givet Nøde og stemt, medens J. N. Jensen, ligeledes Fyrbøder, der angives at have stemt paa Christianen, ikke vil have afgivet Stemme og heller ikke har været berettiget dertil, da han ikke har Indfødsret. Det er endvidere, for at tage et Exempel fra en anden Valgliste, oplyst, at, som ovenfor nævnt, en 26aarig, altsaa ikke stemmeberettiget Arbeidsmand Mads Jacob Sørensen er mødt og har afgivet Stemme for Christianen. Hans Stemme refereredes til den paa Listen opførte Arbeidsmand Sorgen Marcus Sørensen, 42 Aar gammel, som blev afvist, da han senere mødte for at stemme paa Lange.

Endelig er der en overveieende Sandsynlighed for, at der foruden de forholdsvis ikke saa Urigtigheeder og Forveklinger, som ere blevne oplyste under Sagens Gang, og af hvilke en Del ere nævnte i det Foregaaende, endnu er mange flere, som ikke ere komne for Dagens Lys. I den Henseende skal Flertallet hende Opmærksomheden paa, at Dommeren ved i andet Diemed at anstille Undersøgelse om, hvorledes der er stemt af de ved Nyborgs 4 Valglister mod Slutningen af Valghandlingen ved hver Liste mødte 6 Vælgere, har opdaget, at af disse 24 Vælgere, som findes opførte som stemmende, een var afgaaet ved Døden før Valghandlingen og en anden var fraværende, da Valget foregik. Naar det nu tages i Betragtning, at ialt 687 Vælgere fra Nyborg have afgivet deres Stemme, saa turde det være indlysende, at en Afstemning, der er foregaaet efter Listen, som ere saa skjodesløst affattede, at 2 af 24 Tilfælde ere urigtige, ikke kan afgive fornøden Sikkerhed for Valgets Naalidelighed, navnlig naar Forskjellen i Stemmeantal er saa ringe som i nærværende Tilfælde. At undersøge hver enkelt Vælgers Afstemning, vilde selv om det var praktisk gennemførligt, ikke føre til noget absolut afgjørende Resultat, da der ikke ubetinget vilde kunne fæstes Lid til de bagefter afgivne Erklæringer om, hvorledes Vedkommende havde stemt, for ikke at tale om, at nogle af Vælgene kunne være bortviste fra Landet eller afgaaede ved Døden efter Valget. I alt Fald vilde en saadan Forholdsregel ikke tilveiebringe den Sikkerhed for Valgets Naalidelighed, som Valgloven har tilfattet ved sine Bestemmelser. I tidligere Tilfælde af lignende Beskaffenhed har man fulgt den Regel, at fræge de ved de ubrugbare Valglister paa den valgte Kandidat faldne Stemmer, og derefter at undersøge, om han alligevel havde de fleste Stemmer; men, dersom man vilde anvende denne Fremgangsmaade i det foreliggende Tilfælde, vilde Valget blive at erklære for ugyldigt, da Christianen i Nyborg har faaet 640 Stemmer, medens

Stemmesforskjellen mellem ham og Lange i det Hele kun var 7. Udvalgets Flertal (Alberti, Berg, Holstein-Ledreborg, Øggsbro og Suel) skjønner derfor ikke, at der er nogen anden Udvei end at lade foretage Valg paany, og det skal derfor indstille:

at Valget i Svendborg Amts 1ste Valgkreds ikke godkjendes.

Medundertegnede Alberti har til yderligere Oplysning troet at burde meddele Følgende:

Det er ogsaa oplyst, at der er foregaaet Misligheder efter Valget, saaledes, at Byfoged Becker derved er bragt til at anbringe urigtige Fakta i den af ham til Indenrigsministeriet over Kjøbmand N. Winklers Klage afgivne Erklæring. Det var Arbeidsmand Sorgen Marcus Sørensen, der, som foran ansøgt, ikke kunde komme til at stemme paa „Lange“, fordi Pladsen ud for hans Navn allerede var optaget af Navnet „Christianen“. Denne Mangel ved Afstemningen var optagen i Klagen til Folkethinget som en formentlig Grund til Forkastelse af Christianens Valg. I Byfogdens nævnte Erklæring blev det derefter ansøgt, at bemeldte Vælgere havde udtalt sig for Byfogden derhen, at han virkelig havde stemt paa Christianen, og at han senere, „omtaaget ved stærke Drifkes Nydelse“ og bevæget af, at „flere Vælgere fra Frørup lod sig forlyde til ham med, at han ikke turde stemme paa Lange“, atter havde meldt sig ved Valgbordet og forlangt at stemme paa Lange, men da var bleven afvist. — Under Forhørene har fornaevnte J. M. Sørensen vedgaaet, at han har forklaret sig for Byfogden saaledes, som ansøgt i dennes Erklæring, men han har fastholdt — hvad der ogsaa paa Landen Maade er oplyst som rigtigt — at han ikke har stemt paa Christianen, og at det to Gange var ved Valgbordet blevet ham neget at afgive Stemme, fordi Pladsen til hans Stemme var optagen. Han har til Undskyldning for den Byfogden forebragte Usandhed forklaret, at Kjøbmand S. Strømberg havde efter Valget talt til ham om, at han kunde faae Undersjøttelse af Konsul Clausen, „men saa var det det Bedste, at han fik dette Valgvrøl ordnet. Han kunde jo sige, at han havde haat en lille Kæser den Dag, og at dette var Skyld i, at han vilde gjøre sin Afstemning om“; og han afgav da Løfte om at ville anbringe dette Paaskud, hvorpaa han erholdt 10 Kr. hos Clausen, til hvem han var henvist om Undersjøttelse, og senere, men efter at han havde afgivet den urigtige Forklæring for Byfogden, et større Beløb, vel ialt 45 Kr. Om Marsagen hertil har oftnævnte Sørensen forklaret: „Hvorfor al denne Hjælpsomhed pludselig er kommen, er ikke godt at sige, men det hænger jo muligvis sammen med, hvad ogsaa Strømberg ikke har lagt Skjul paa, at Komparenten (o: Søren-